

idet de paagældende Arbejder ikke have kunnet fuldføres i bemeldte Finantsaar. Den ikke forbrugte Del af de ovennævnte 49,610 Kr. 74 Ø. eller 28,038 Kr. 15 Ø. søges derfor gjenbevilget for 1881—82" — naar man ser et saadant Forslag, vil det meget let ses, at dette ikke refererer sig til nogen tidligere Bevilling, men det refererer sig til det ifjor fremlagte, men af Regjeringen standseede Tillægsbevillingslovsforslag. Ved nu at bevilge de 20,038 Kr. 15 Ø., som her kræves gjenbevilgede, vilde man derved sanktionere, godkjennde, at den øvrige Del af Betsbet, de 21,572 Kr. 59 Ø., er bleven afholdt uden Bevilling; man vilde derved godkjennde den extraordinære Maade, hvorpaa Regjeringen behandlede sit Tillægsbevillingslovsforslag ifjor. Saadanne Gjenbevillinger have vi albrig hidtil haft; vi have hidtil kun haft Gjenbevillinger, som refererede sig til virkelig givne Bevillinger. Men Gjenbevillinger af forlangte Bevillinger, det Begreb af Gjenbevillinger kjendes ikke hidtil. Se det var, hvad Gjenbevillingerne angaar! Dernæst hvad Efterbevillingerne angaar, saa er der for det Første den saadanne Art Efterbevillinger. Der er f. Ex. ved Syn paa en Kirke blevet bevilget 1,500 Kr. til Arbejder, der skulde fuldføres inden 1ste Januar 1882; Regjeringen har selvfølgelig ikke kunnet undlade at lade dette Arbejde udføre og har maattet tage disse 1,500 Kr. og begjærer dem nu efterbevilget, begjærer Decharge derfor, for at bruge den høitærede Ministers Udtryk. Det er en ganske ordinær Brug af Efterbevilling, Decharge ved Tillægsbevilling. Men det er den mindste Del; den allerførste Del er de overordentlige Udgifter paa det ikke vedtagne Finantslovsforslag, samt de Udgifter, som ikke kunde betragtes som nødvendig løbende, eller som ialtsald Regjeringen ikke har kunnet betragte som nødvendig løbende. Det er en Slags Efterbevillinger ved Tillægsbevilling, som vi slet ikke have haft før; og ved at give disse Efterbevillinger, vilde vi godkjennde hele den Maade, hvorpaa Regjeringen har behandlet Finantsvæsenet i det nu indværende Aar. — Derfor kan den høitærede Minister nok formelt have Ret i, at der kun findes de 3 sædvanlige Klasser af Bevillinger paa Tillægsbevillingslovsforslaget, men i Realiteten er der saa afgjørende Forskjel paa den største Del af de her krævede Efterbevillinger og de Bevillinger, der almindeligvis kræves paa Tillægsbevillingsloven, at man vil gjøre noget aldeles Nytt ved at vedtage en saadan Lov af et saadant Omfang og et saadant Indhold, som Regjeringen her har forlangt, nemlig give Regjeringen en Godtgjælselse, som jeg virkelig ikke antager, at den høitærede Minister for Alvor kan vente, at Folkethinget vil give ham, af det Finantsystem, han har brugt ifjor.

Berg: Det er kun nogle Bemærkninger, jeg vilde gjøre, inden Forhandlingerne sluttes, de

nærme sig vel der henimod, og det er en Udtalelse fra det ærede Medlem fra Stege (Bojsen), som foranlediger mig til et Par berigtigende Bemærkninger, da jeg ikke ønsker, at der skal være nogen Misforstaaelse af mine første Ytringer i denne Sag. Det ærede Medlem søgte at paavise, i hvilke Henseender der var en formel Forskjel tilstede angaaende Tillægsbevillingen og den midlertidige Lov og Forholdet til Finantsloven i det Hele i 1877—78 og nu. Saavidt jeg er indrer, indrømmede det ærede Medlem, ialtsald ønsker jeg at sige det, at det kan ikke anvendes med Hensyn til mine Ytringer, thi jeg tænkte ikke paa at sammenligne disse to Tidrum og disse Love fra da og nu i rent formel Henseende. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem, navnlig i een Hovedretning har Ret ligeoverfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad), nemlig i Spørgsmaalet om, hvorvidt man da kunde tage en Finantslov eller nu kunde tage en Finantslov, i den Henseende er der en aldeles afgjørende Forskjel paa da og nu, thi det Finantslovsforslag, som mod min Stemme allerede gik til 2den Behandling var der overhovedet ingen Mulighed for, at de kunde have stemt for, der vare imod de Udgifter, der faldt i 1877 om Sommeren, idet Finantsloven da indeholdt alle de provisoriske Tal, de viste sig sammen med de andre Tal i hver Linie og kunde saaledes naturligvis ikke behandles videre. I den Forstand er der ikke provisoriske Tal i den Tillægsbevillingslov som nu er fremlagt, endskiøndt der jo desværre er adskillige Poster, der have en provisorisk Karakter, idet de ere udgivne udenfor den midlertidige Lov uden Bevilling. I formel Henseende havde det ærede Medlem altsaa forsaavidt Ret i, at der var en væsentlig Forskjel, i ethvert Fald havde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds Ret mod ham med Hensyn til Spørgsmaalet om Stillingen til den midlertidige Lov og Tillægsbevillingen paa den ene Side og Finantsloven paa den anden. Det var imidlertid ikke i formel Henseende, at jeg ønskede nærmere at udtale mig; jeg mente nemlig som saa, at Ministeriet fik dengang, uagtet det havde udstedt Provisoriet, en midlertidig Finantslov for Tiden fra 8de November og en sig dertil sluttende Tillægsbevilling, og at det var en urimelig Smødekommun, og jeg tror, at det ærede Medlem (Bojsen) ved nu at se tilbage til dengang kan billige, at Andre have denne Opfattelse, ja maasse ikke er sjernt fra at sige, at det var muligt, at det ogsaa i og for sig var en ubillig Smødekommun, fordi de, der vare med dertil, have faaet saa overmaade ringe Glæde af den overstrømmende Fornøielse, og hele Situationen viser, at de ikke have faaet Spor af Tak fra Administrationens Side for den Hjælp, som de saaledes ydede. Saaledes var Stillingen dengang, og gaa vi nu hen og give